

Saneringin enn einaferð

SYND at siga at tingmenn høvdu nógv boð upp á, hvussu vit og okkara eftirkomarar sum frægest fót okkum inn í komandi øld, tá teir fóru undir at umrøða figgjarlógargruppskotið og røðu lógmans á ólavsøku á tingi í vikuni.

TAÐ sýntist sum tann eini spurningurin, nevniliga saneringin av flakavirkjunum og stóra móðurfelagið Føroya Fiskavirking átti alt orðaskiftið. Tú beit merki í, at tingmenn sum heild eru samdir um, at móðurfelagið er av tí ónda. Tað er nakað, sum verður trýst inn á okkum uttanfrá ímóti okkara vilja - nakað, sum fer at forkoma okkum sum tjóð. Fólkaflaksmenn lögðu upp til at fáa tingið at boykotta ella steðga felagnum. Og í samgonguni vóru tað fleiri tingmenn, sum fóru í part við fólkaflakkinum ímóti móðurfelagsætlanini.

HESUM er stjórni í felagnum púra ósamdir í. Hann sigur við

Sosialin í dag, at tingmenn hava sett seg ov lítið inn í málið. Hann heldur eisini, at teir ístaðin fyri at klíkkja niður á nýggja felagið, heldur áttu at tosað um annað og víst á aðrar gongdar leiðir í samfelagnum.

FISKAVIRKING hevur brúk fyri at fáa arbeiðsfrið, nú tað skal í gongd sigur stjórni og minni politikararnar á, at teir longu hava samtykt ætlanini við móðurfelagnum. Kósin er lögð. Tí er tað burturvið nú at vilja steðga ætlanini sigur hann.

EIN av teimum, sum alla tíðina hevur vart ætlanina hjá Fiskavirking er landsstýrismaðurin í fiskivinnumálum. Tað var eisini hann, sum á sinni legði upp til, at ein felagssanering varð gjørd, soleiðis at gongd kundi koma á aftur sum skjótast. Hóast drúgv tíð er farin og mong illneitast inn á saneringsfólkinum, tí tey ikki longu hava fingið alt frá hondini, so metir landsstýrismaðurin framvegis, at hetta varð rætti vegurin at ganga.

STÓRI spurningurin er so, hvussu verður eftir saneringina. Hetta er eitt mál, sum landstýrismaðurin í fiskivinnumálum ferð eftir ferð hevur tikið fram og víst á, at tað kann ikki góðtakast, at bert nokur fá virki lata upp, tá saneringin er liðug. Hetta fer at fáa óhugnaligar avleiðingar fyri alt samfelagið. Tí má tað vera eitt krav til móðurfelagið, at tað syrgir fyri at varðveita so mong virki sum gjørligt spjatt yvir alt landið.

LOKOMOTIVIÐ Føroya Fiskavirking er farið at koyra. Nú er eingin vegur aftur. Landsstýri og lögting hava jú góðtikið donsku krøvini og her er eingin vegur aftur, hvussu so nógv fólkaflaksmenn enn hvína og látast. Nú er tí at fáa sum frægest burtur úr. Tingmenn eiga tí nú at brúka sína orku til at vísa á møguleikar og skapa fortreytir fyri virksemini her á landi. Teir eiga - heldur enn at brúka tíðina til at kasta orð eftir hvørjum øðrum - at finna saman og finna loysnir, sum ganga samfelagnum øllum. Tað

er nú - í hesi sváru tíð - at politikararnir eiga at samstarva um loysnirnar - heldur enn at brúka kreftirnar upp á at forða loysnum, sum teir longu hava samtykt. Lokomotivið Føroya Fiskavirking fæst neyvan at steðga nú. Tað er tí at royna at stinga eina skilagóða kós út í kortið og geva lokomotivinum so mikið av orku, at tað verður ført fyri at bera ein stóran part av førninginum víðari.

Niels Pauli Danielsen

Herða praksis ella broyta lóg

Niels Pauli Danielsen segði sum vitni í Heygadrangsmálinum, at øll vistu um, hvussu eginpeningur varð fingin til vega við lánnum og provisiónum

Niels Pauli Danielsen var fyrsti politikarin, ið innkallaður var sum vitni í Heygadrangsmálinum.

Verjarnir hjá teimum ákærdu høvdu biðið Niels Paula koma, tí hann var landsstýrismaður, tá skipapakkinn varð samtyktur.

Niels Pauli Danielsen vildi vera við, at hann og Lasse Klein høvdu verið heiltastu talsmennir í landsstýrinum fyri at herða praksis um at vátta eginpening. Atli Dam hevði eina aðra áskoðan. Hann helt, at kravið um eginpening ikki skuldi forða dugnaligum

fólki at sleppa at royna seg. (Atli Dam hevur áður greitt frá, at eftir hansara tykki skuldi ikki verið nakað krav um eginpening, men heldur áttu bankarnir at mett um grundarlag var fyri teimum skipum, sum áhugi var fyri at byggja.) Hesum tóku sjálvstýrislökkurin og Niels Pauli Danielsen seinni undir við Atla í.

Niels Pauli Danielsen kom eisini inn á viðurskiptini hjá rækjuskipinum Faroe Prawns.

Fyri honum var tað eyðsæð, at teir mennirnir ikki

kundu hava eginpening. Teir høvdu verið uppi Tvroyrar Trolarafelag, sum átti fiskiloyvið. Men Føroya Trolarafelag var insolvent og stóð landskassanum í stórar skuld. Teir bóðu landsstýrið um at fáa hesa skuld strikaða, og tað varð samtykt, helt Niels Pauli Danielsen.

Fiskiloyvið hjá Tvroyrar Trolarafelag varð flutt yvir til reidarið Clamys, sum læt Faroe Prawns byggja, og tá komu aðrir menn uppi. Niels Pauli Danielsen kendi hesar menn, sum vildu seta pengar í. Men so kom

Niels Pauli Danielsen var landsstýrismaður í skipapakkatíðini

spurningurin, hvør skuldi Pauli Danielsen segði, at hava ræði í Clamys. Niels Atli Dam tá hevði kallað

hann á fund, tí hann helt tað vera harmiligt, um aðrir skuldu fáa meirluta enn Signar Dam og Heri Mortensen, sum vóru stigtakarar.

Komið var inn á frágreiðingina hjá Eginpeninganevndini, sum mælti til at herða reglurnar fyri vátan av eginpening, men ikki broyta lógina. Niels Pauli Danielsen segði, at nógvar vóru tósað um spurningin tá, og øll vistu, at eginpeningur ofta var fingin til vega við lánnum og provisiónum.

randi

Eingin salmonella-váttan

Söslalurin hevði miku-dagin eina grein um tilboðini frá Favør í Miklagarði, ið selur vørurnar nakað dýrari enn Favør-handlarnir í Danmark.

Ivar Højer Jensen, leiðari í Miklagarði, segði eina orsökina fyri, at svínakjøtið er so nógv dýrari í Føroy-

um, vera, at innflutta kjøtið hevur salmonella-váttan.

Heilsufrøðiliga Starvstovan ger vart við, at hetta ikki er beint, tí tað ber ikki til at fáa váttan úr Danmark um, at salmonella ikki er í eini vøru. Váttan fær eingin handil, hvørki í Føroyum ella í Danmark.

Vit hava onga trygd fyri, at innflutta kjøtið er salmonella-frítt, og tá tilfíka váttan ikki fæst, kann hetta heldur ikki vera orsøkin til, at tilboðini uppá svínakjøtið eru hægri í Føroyum enn í Danmark.

randi